ANUL III. — Nr. 808.

EDIȚIA A DOUA

JOI, 25 APRILIE 1891

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuib strein în casă.
V. Alexandri.

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

București, 24 Aprilie 1891

DUPA ALEGERI

După o luptă electorală destul de crâncenă, iată-mĕ reîntors la redacția ziaruluĭ *Adevĕrul*.

Majoritatea alegĕtorilor colegiuluĭ al doilea de Iașĭ nu a voit să mĕ trimită ca reprezentant al eĭ în Camera deputaților; am căzut în fața urneĭ, dar pot zice cu o adâncă mulțumire sufletească, pot zice chiar cu mândrie, că ideia republicană democrată, pentru care am luptat, și voiŭ lupta mereŭ, nu a fost învinsă. Susțin, fără teamă de a fi dezmințit, că acea idee a eșit triumfătoare din această luptă electorală.

Patru sute opt-zecĭ și opt alegĕtorĭ ieșenĭ, partea independentă a colegiuluĭ al doilea, votând pentru mine în ziua de 10 Aprilie, mĭ-aŭ zis că patriotică și națională e lupta care o urmăresc pentru gonirea Streinuluĭ din casa noastră; că necesară și dreaptă e lupta pentru victoria democrațieĭ la care m'am asociat.

Patru sute opt-zecĭ și opt alegĕtorĭ ieșenĭ, partea independentă a colegiuluĭ al doilea, votând pentru mine în ziua de 10 Aprilie, 'mĭ-aŭ dovedit că eĭ împărtășesc cu mine ura și disprețul ce 'mĭ inspiră acest Hohenzollern care stă pe Tronul Țăreĭ pentru rușinea acestuĭ nenorocit popor; că eĭ împărtășesc cu mine și programul democratic, pentru emanciparea poporuluĭ.

Și dovada cea maĭ puternică despre exactitatea aprecierilor mele este că marea, foarte marea majoritate a acelor *patru sute opt-zecĭ și opt* votanțĭ nu mĕ cunoșteaŭ. Nicĭ eŭ nu'ĭ cunoșteam și nu am putut a le face obișnuitele vizite înaintea alegereĭ.

Am ferma speranță că, la viitoarele alegerĭ — dacă ele vor fi libere — acest colegiŭ al doilea de Iașĭ mĕ va trimite în Parlament, unde voiŭ putea arăta mandatarilor națiuneĭ lipsa de patriotism, josnicia de caracter ale acestuĭ Suveran, Agentul unor interese străine în România, dușman neamuluĭ nostru, și unde voiŭ putea susține dreptele revendicărĭ ale poporuluĭ român.

Să trec acum la alegerile generale ce aŭ avut loc în toată țara și la acele din Iașĭ la care am asistat ca spectator în colegiile I și III, ca luptător în acel al doilea.

Crede oare actualul Ministru de interne că alegerile la care a prezidat sunt câte-va zile aŭ fost libere?

In liniștea cabinetuluĭ ministerial, pue bĕtrânul Catargiu următoarea întrebare conștiințeĭ sale — constiința nu minte nicĭ odată: — *Fost-aŭ alegerile libere?*

Rĕspunsul nu e dubios: — Alegerile nu aŭ fost libere; în multe locurĭ aŭ fost chiar scandaloase.

Maĭ mult încă; alegerile din Octombrie 1888 aŭ fost mult maĭ libere de cât acele din Aprilie 1891.

Un Ministru de interne, care voește a avea în Parlament reprezentanțĭ, fidelă expresiune a voințeĭ liber exprimată de alegĕtorĭ, nu disolvă consiliile comunale cu grămada în ajunul alegerilor.

Un Ministru de interne, șeful recunoscut al unuĭ partid care voește a da Țăreĭ libere alegerĭ, nu autoriză rușinoase alianțe, ca cea de la Iașĭ, și care aŭ provocat legitima indignațiune nu numaĭ a fervenților liberalĭ-conservatorĭ, dar chiar a liberalilor-conservatorĭ catargiștĭ.

Un ministru de interne, care respinge siluirea conștiințelor, nu ordonă prefecților sĕĭ o vânătoare în toată regula contra unor bărbațĭ politicĭ dușmanĭ ideilor conservatoare. Junimismul, radicalismul, socialismul se combat, se strivesc chiar — dacă voeștĭ a strivi — prin discuțiunĭ publice, în sînul Corpurilor legiuitoare, saŭ în coloanele ziarelor, dar nu înființând goane contra lor, în tocmaĭ cum se face contra fiarelor sĕlbatice.

Și când îmĭ aduc aminte asprimea cu care Lascar Catargiu stigmatiza violențele săvêrșite de prefecțiĭ luĭ Ion C. Brătianu în timpul alegerilor, constat cu părere de rĕŭ că Lascar Catargiu din opoziție nu are nicĭ o asemănare cu Lascar Catargiu de la guvern.

Să vin acum la alegerile din Iașĭ.

Ce însemnează această murdară împreunare între conservatorĭ și liberalĭ, împreunare care constitue pentru ceĭ d'întîĭ o rușinoasă mărturisire de slăbiciune și pentru ceĭ al doilea cea maĭ scârboasă slugărnicie?

Cu nepăsare privesc ambele drapele, și pe cel conservator și pe cel liberal, întinate în acest concubinagiŭ politic; ceea ce însă mĕ revoltă, și trebue să revolte orĭ ce conștiință onestă, sunt rezultatele dezastroase ce aceste imorale alianțe pot produce asupra corpuluĭ electoral.

Corupțiunea, care satisface poftele nesățioase, pentru aceĭ coruptibilĭ; — Desgustul și neîncrederea în viitorul acestuĭ popor, pentru aceĭ oneștĭ.

Iată era nouă inaugurată de partidul liberal-conservator care deține astă-zĭ puterea.

Dacă bătrânul Lascar Catargiu crede că acest tabloŭ nu este exact, ducă-se la Iașĭ și vorbească atât cu alegĕtoriĭ liberalĭ cât și cu ceĭ conservatorĭ; dar nu cu aceĭ carĭ formează comitetele lingușitorilor flămânzĭ, ci cu aceĭ independențĭ și oneștĭ. Il asigur că toțĭ, într'un singur glas, îĭ vor zice: — *D-le Catargiu! La bătrânețe țĭ-aĭ bătut joc de Iașĭ și de Ieșenĭ.*

Cât despre mine, această tristă stare de lucrurĭ mĕ amărăște, dar nu mĕ descuragiază. Am ferma convicțiune că deșteptarea conștiințeĭ naționale nu e departe.

Astăzĭ Lascar Catargiu joacă ultima sa carte politică; pe dênsa joacă soarta partiduluĭ liberal-conservator.

Partida e din nainte perdută.

Mâine se va zice: — **Partidul liberal-conservator a fost.**

Alex. V. Beldimanŭ.

TELEGRAME

VIENA, 23 Aprilie. — Rĕspunzĕnd la o întrebare ce i s'a făcut în comisiunea bugetară în privința uneĭ broșurĭ contra armateĭ austro-ungare, apărută la Lipsca, ministrul de resbel a declarat că o simplă privire aruncată asupra acesteĭ broșurĭ arată că nu merită să fie citită.

VIENA, 23 Aprilie. — D. Prix, reales primar al Vieneĭ mărite, a depus jurămêntul în mâinile guvernatoruluĭ, acesta a rostit o alocuțiune în care accentuiază bună-voința inalterabilă a Impĕratuluĭ în privința orașuluĭ.

VIENA, 23 Aprilie. — *Corespondența Politică* află din Petersburg că asvârlirea pe apă a cuirasateĭ „Rurik“ și a celor douĕ canoniere „Olwiany“ și „Greniaky“, construite în șantierele Neveĭ, s'a amânat până la apropiata sosire a escadreĭ franceze la Kronstadt.

PARIS, 23 Aprilie. — Rĕspunzĕnd la o întrebare ce s'a pus la Cameră asupra republiceĭ Kili, D. Ribot a declarat că acest stat a cerut mijlocirea Brasilieĭ, Statelor-Unite și a Franțeĭ. Aceste 3 puterĭ își vor da toate silințele ca să readucă pacea în Kili.

— *Figaro* află că contele de Montebello, ambasador al Franciei la Constantinopol, trece în aceiașĭ calitate la Petersburg; iar D. Herbette, ambasador la Berlin va fi numit la Constantinopol.

STOKOLM, 23 Aprilie. — Proiectul pentru serviciul militar adoptat de către I-a Cameră a fost respins de a doua cu o majoritate de 40 voturĭ contra 30.

VIENA, 23 Aprilie. — *Viener Abend Post* anunță că s'aŭ făcut negocierĭ la Berlin între delegațiĭ germanĭ și austro-ungarĭ pentru a pune regulamentul de exploatare a drumurilor de fer în concordanță cu modificările internaționale pentru transportul mărfurilor; negocierile aŭ izbutit și s'aŭ pus principiile carĭ trebue să servească de bază nouluĭ regulament.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim-ministru al M. S. Domnitoruluĭ, Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul“ cu Nr. 118?

Care este așezĕmêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

ALEGEREA LUI BISMARCK

GEESTMUNDE, 23 Aprilie. — *Se cunoaște rezultatul definitiv al balotagiuluĭ. D. de Bismarck a obținut 10544 voturĭ și D. Schmalfeld 5486.*

BREMA, 23 Aprilie. — *Prințul de Bismarck a primit o deputațiune a comitetuluĭ național-liberal din Geestmunde; el a declarat că primește mandatul ce i s'a oferit și a mulțumit pentru această onoare.*

SCRISORI DIN GERMANIA

(Corespondență specială a ziaruluĭ *Adevĕrul*)

Dintre eroiĭ care aŭ făcut mărirea Germanieĭ burghezeștĭ saŭ maĭ bine zis dintre aceĭ care s'aŭ aflat în capul afacerilor tocmaĭ când împrejurările aŭ fost favorabile Unireĭ Statelor germane, douĭ șĭ-aŭ dat obștescul sfêrșit, iar cel d'al treilea, încărcat de anĭ și el, ambițios însă și deșert, nemulțumit cu viața privată și sumbră luptă c'un lucrător în bluză pentru un mandat de deputat. Nu e cu putință a vorbi de Wilhelm I și a nu pomeni de ceĭ douĭ consilierĭ aĭ sĕĭ: Bismarck și Moltke.

Aceștĭ treĭ bărbațĭ formează, să zicem așa, Trinitatea glorieĭ și măririeĭ Germanieĭ, Trinitate adorată de clasele burghezeștĭ care și din rezboae trag cel maĭ mare profit și sufer maĭ puțin. Zic numaĭ clasele burghezeștĭ căcĭ este surprinzĕtor a auzi cu câtă rĕceală vorbește lumea uvrieră de aceștĭ eroĭ naționalĭ.

Intr'adevĕr, istoria acelor timpurĭ, scrisă de oamenĭ carĭ nu sunt învĕțațĭ a'șĭ îndoi șira spinăreĭ, dovedește că unitatea și mărirea Germanieĭ n'a fost de cât rezultatul luptelor pe viață și pe moarte dintre Austria și Prusia pentru hegemonie asupra Statelor germane și rezultatul — greșelilor Franțeĭ. Orĭ cum, Germania este astăzĭ un Stat mare și Puternic și aceĭ ce cred că oameniĭ fac Istoria, se închină cu cel maĭ adînc respect și venerație înaintea memorieĭ luĭ Wilhelm I, Moltke și Bismarck. Zic și înaintea memorieĭ luĭ Bismarck de și acesta maĭ trăește, dar Bismarck cel de azĭ îșĭ dă toate silințele de a'șĭ sfîșia cununa nemurireĭ cu care l'a împodobit șovinismul țăreĭ sale.

Cu Moltke, a căruĭ moarte subită și neașteptată telegraful v'a anunțat'o, dispare geniul militar al trecutuluĭ de glorie națională a Germanieĭ. Este firesc că cu această ocazie se reîmprospĕtează în mintea tuturor tristele evenimente de la 1870-71. Tot atât de natural este și limbagiul pe care 'l țin ziarele franceze la groapa deschisă a mareluĭ strategian german.

Ele vorbesc cu amărăciune de umilirile pe carĭ le-a suferit Franța, dar toate sunt unanime în a recunoaște eminentele calitățĭ ale luĭ Moltke. Și noĭ le recunoaștem, de și suntem dușmanul neîmpăcat al militarizmuluĭ, al acesteĭ instituțiunĭ barbare, care absoarbe toate forțele viĭ ale popoarelor, care nimicește tot ce are un popor maĭ viguros și maĭ scump: generația tînĕră. Moltke a fost om tăcut și cinstit, care 'șĭ-a făcut datoria sa de militar german, fără ambiție și fără pretențiunĭ. Militarizmul îĭ datorește luĭ foarte mult, iar foarte puțin....

Burghezia germană în frunte cu tînĕrul împĕrat îșĭ deplânge eroul care prin mijloace *eminamente culturale*, prin sabie și foc, i-a deschis calea spre putere și 'navuțire. Cititoriĭ vor ști aprecia și maĭ bine entuziasmul și doliul acesteĭ burgheziĭ când vor cunoaște sacrificiile, în banĭ cel puțin, pe care fiecare țară europeană le aduce pe altarul zeuluĭ luĭ Marte.

Dăm spre acest scop următoarea interesantă statistică a bugetelor militare și a datorieĭ publice a tuturor țărilor europene, după foaia *Berliner Volkstribune*:

ȚARA	Bugetul militar și de marină	Datoria publică
Germania . .	867.785.846	1.547.255.406
Anglia	738.419.642	17.809.979.560
Franța	927.238.547	28.000.000.000
Austria . . .	301.213.960	10.280.047.245
Ungaria . . .	200.000.000	3.745.179.050
Rusia	1.044.909.498	22.524.469.900
Italia	403.887.140	11.240.936.860
Spania	184.172.693	6.275.268.482
Portugalia. .	39.515.923	2.991.155.941
Suedia . . .	40,065.750	372.506.625
Norvegia . .	12.807.000	138.384.000
Belgia	46.834.732	1.923.118.174
Țĕrile de jos	74,152.303	2.313.083.430
Grecia . . .	23.267.824	623.083.288
Danemarca .	23,610.161	290.360.940
Turcia . . .	155.550.000	2.714.149.365
Bulgaria . .	33.281.854	76.545.626
Muntenegru	500.000	2.125.000
România .	34.394.270	891.302.040
Serbia . . .	9.646.104	280.000.000
Elveția . . .	42.490.806	30.572.000
Total	5.193.773.753	114.033.430.446

Răpciuneanu.

1 MAI

Bucureștĭ

Partidul muncitorilor din Bucureștĭ a luat și anul acesta hotărîrea de a serba ziua de 1 Maĭ în favoarea zileĭ de 8 ore, și data aceasta o manifesta și pentru sufragiul universal.

Duminică, în prima zi de paște, o imensă mulțime staționa în grădina Cismigiu. La ora 11 cortegiul plecă, percurgĕnd Bulevardul Elisaveta, calea Victorieĭ, str. Carol, calea Rahoveĭ, str. 11 Iunie și aŭ junse în fine la Villa Băicoianu, locul destinat pentru petrecere.

In tot parcursul a domnit liniștea cea maĭ desĕvîrșită.

In frunte șase lăutarĭ cântaŭ *Deșteaptă-te Române*, apoĭ un muncitor ținea steagul roș al partiduluĭ muncitorilor.

Treĭ pancarte, la distanțe marĭ, marcaŭ convoiul care avea un aspect impozant.

Pe întîia pancartă era scris *Ajunge opt ore de lucru*, pe a doua *Repausul de Duminică* și pe a treia *Cerem votul universal*. Pe margine de ambele părțĭ eraŭ mulțime de stegulețe cu inscripția *8 ore*.

In capul convoiuluĭ se observa D-niĭ V. G. Morțun, deputatul Romanuluĭ, C. Mille, avocat, Al. G. Radovicĭ, avocat din Ploeștĭ, și alțiĭ.

După o oră de mers, procesiunea a ajuns la villa Băicoianu. Se crede că aŭ fost peste 3000 de oamenĭ. Veselia se vedea pe fețele muncitorilor.

S'aŭ rostit maĭ multe discursurĭ asupra caracteruluĭ serbăreĭ de 1 Maĭ și a importanțeĭ zileĭ de 8 ore și a sufragiuluĭ universal. Discursurile aŭ fost foarte mult aplaudate. Aŭ vorbit D-niĭ Al. Ionescu, V. G. Morțun, Al. G. Radovicĭ, Const. Mille, Anton Bacalbașa, Th. C. Mănescu, Eduard Dioghenide, Tamara, I. Catina, P. Mușoiu, Maniu, etc. etc.

Maĭ multe soiurĭ de petrecerĭ aŭ fost organizate. Era de remarcat „Vasilachi socialist“ jocul cu mingea, ursul, etc. apoĭ o horă mare se încinse, unde aŭ luat parte o mulțime de muncitorĭ.

Afară de aceasta multă lume a dansat maĭ toată ziua. Un taraf de lăutarĭ bine compus amuza pe manifestanțĭ prin ariĭ plăcute și variate.

Incă o sumă de alte petrecerĭ care ne scapă din vedere.

Ast-fel aŭ petrecut muncitoriĭ prima zi de paște până seara târziŭ. Important este sentimentele frățeștĭ ce-ĭ anima pe toțĭ. Se părea o vastă familie, în care toțĭ simțiaŭ că aŭ aceleașĭ interese și că li se impune a fi solidarĭ și unițĭ între dênșiĭ.

A doua zi de paște s'aŭ repetat aceleașĭ petrecerĭ, tot în mijlocul bucurieĭ generale dar fără manifestațiĭ pe strade.

Incheind, nu putem de cât să felicităm pe inițiatoriĭ acesteĭ manifestațiĭ pacinice, care este începutul deșteptăreĭ maselor nedreptățite.

In Franța

După cum spun toate telegramele, manifestațiile de 1 Maĭ aŭ fost maĭ numeroase de cât acum un an.

In provinciĭ manifestațiile aŭ fost făcute în liniște.

La Lyon aŭ fost niște lupte între manifestanțĭ și cuirasierĭ și s'aŭ operat 60 de arestărĭ.

La Fourmies 14 lucrătorĭ aŭ fost ucișĭ și 4 rănițĭ de armată. Toțĭ lucrătoriĭ s'aŭ pus în grevă.

La Tourcoing 600 lucrătorĭ s'aŭ pus în grevă fiind-că patroniĭ aŭ dat afară o mulțime din camaraziĭ lor carĭ aŭ luat parte la manifestație.

La Charleville, tribunalul a condamnat pe socialistul Clement la 2 anĭ închisoare care fusese arestat în ziua de 1 Maĭ. Din această cauză, lucrătoriĭ din Roubaix, s'aŭ pus în grevă.

In Paris deputatul Dumay a interpelat guvernul asupra celor întâmplate la Fournies. D. Constans a căutat să justifice purtarea guvernuluĭ. D. Roche, deputat bulangist, tratând pe Constans de asasin,

a fost exclus pentru un timp din Cameră. D. Freycinet și Camera a respins ancheta parlamentară propusă.

La Moncey sunt răniți și 56 arestări.

Belgia

La Seraing aŭ fost lupte între lucrători și armată.

Prin înprejurimile Liegiuluĭ s'a declarat starea de asediŭ.

Se așteaptă greve la Louvière și St. Nicolas.

Italia

La Roma maĭ mulțĭ lucrătorĭ s'aŭ pus în grevă.

La Roma aŭ fost lupte, 1 lucrător ucis și 8 rănițĭ.

Prin multe orașe s'aŭ făcut arestărĭ numeroase.

Socialistul Landy a fost arestat. Turburărĭ s'aŭ produs la Palermo din cauză că studențiĭ cerênd sala la rectorul Universitățeĭ pentru o conferință asupra chestieĭ sociale, aŭ fost refuzațĭ.

D. Hamilcar Cipriani a fost arestat.

Austro-Ungaria

Aŭ fost maĭ multe turburărĭ și s'a operat arestărĭ. Tulburărĭ maĭ cu seamă aŭ fost la Beckesy-Csaba. Sunt câțĭ-va rănițĭ.

Fabricanțiĭ din Buda-Pesta aŭ aruncat pe drumurĭ pe lucrătoriĭ carĭ aŭ manifestat pentru 1 Maĭ.

Germania

Nu se semnalează turburărĭ în Germania. Meetingurile și manifestațiile aŭ fost liniștite.

Studențiĭ la Severin

Studențimea Bucureșteană întîlnindu-se Sâmbătă dimineață cu cea din Iașĭ porniră împreună pentru a saluta pe colegiĭ lor din Serbia. Plecarea a fost grandioasă, dar în tot cursul drumuluĭ un adevĕrat entusiasm se desfășurase. La fie-care gară era câte o delegație a cetățenilor din oraș împreună cu muzica care așteptaŭ pe studențĭ. Cum ajungeaŭ în câte o gară, muzica intona imnul național saŭ „Deșteaptă-te Române.“ La Piteștĭ studențimea a fost întêmpinată de senatorul Gussi, împreună cu mulțĭ alțĭ cetățenĭ. Dar la *Slatina* s'a făcut adevĕrate ovațiunĭ. Cum intră trenul în gară, muzica începu să cânte iar studențiĭ intonară în cor „Deșteaptă-te Române.“ D. ajutor de primar într'o mică cuvêntare ură drum bun studenților; D. Crainic profesor, într'o mică alocuțiune arată de ce mare importanță e fapta de acum a tinerimeĭ universitare de a pune bazele uneĭ înțelegerĭ cu tinerimea din Balcanĭ. Maĭ vorbi un cetățean Nestor într'un mod foarte plăcut și curgĕtor urând tinerimeĭ realizarea idealuluĭ sĕŭ. Fie-care cuvêntare fu însoțită de strigăte de ura. Din partea studenților respunseră: D. Romanescu, președintele Asociațieĭ generale a studenților din Iașĭ. Intr'o cuvêntare mică dar profundă inteligentul student ieșan arătă pericolul cel mare ce ne amenință atât din Canpațĭ cât și dinspre Nord-Est și deci necesitatea pentru a nu fi înghițițĭ de aceste puterĭ, de a ne grupa noĭ toțĭ din Balcanĭ împreună pentru a putea rezista.

Din partea studenților universitarĭ din Bucureștĭ rĕspunse D-l Mehedinț care arătă importanța cea mare ce trebue dat acestuĭ voiaj studențesc, care va cimenta legătura noastră cu Serbiĭ.

Dupe aceste micĭ alocuțiunĭ se cântă o horă și *Sîrba* și studențiĭ chiar pe peronul găreĭ începură a juca. Era feeric lucru să priveștĭ. Nu voiŭ uita pe șeful muziceĭ un tênĕr sub-locotenent (a căruĭ nume îmĭ scapă) care execută cu atâta măestrie un cântec oltenesc, în cât smulse aplause generale. Din Slatina, studențiĭ porniră înainte.

La Craiova de asemenea se făcu o primire frumoasă. La orele 7 seara trenul studenților ajunse în gara *Paloda* cea maĭ apropiată stație de Turnul-Severin. Aci o delegație a cetățenilor Severinenĭ compusă din simpaticul Dr. Miloțianu, Cartianu, Sergescu așteptaŭ pe studențĭ. Se rosti o mică cuvêntare de directorul gimnaziuluĭ. De aci porniră împreună spre Severin. Distanța aceasta reprezinta una din priveliștele cele maĭ admirabile ce am vĕzut vre odată. Pe de oparte verdeața cea frumoasă, întreruptă de micĭ dealurĭ pe de altă parte se vede în zare un braț al Dunăreĭ care înconjoară oare-cum tot locul. E tot ce poate fi maĭ sublim. La orele 8 seara ajunserăm în Severin. Aci D-l Stăncescu, revizor școlar, într'o improvizație ură bună venire tinerimeĭ. D-l S. M. Papadicĭ, delegat sêrbesc, ținu o mică cuvêntare *în limba română* prin care salută studențimea și îĭ dorește tot succesul în întreprinderea de față. Strigăte de trăiască România, trăiască Serbia rĕsunară din toate părțile.

Rĕspunseră din partea studenților delegatul Ieșan și cel Bucureștean, mulțumind Severinenilor de primirea ce o fac studenților. De acolo cu toțiĭ pornim în oraș și la hotel de Europa în locul unde se distribuiră studențiĭ pe la cartiere. Cetățeniĭ Severinenĭ s'aŭ oferit toțĭ cu mare mulțumire pentru a da ospitalitate. Mâine e plecarea studenților de aicĭ pe vapor pentru a întâlni pe colegiĭ lor Sêrbĭ. Toată ziua de ierĭ s'a petrecut într'un adevĕrat entusiasm.

* * *

Duminică dimineața, la orele 9, o comisiune compusă din cetățenĭ Severinenĭ și din studențĭ plecă spre *Cladova*, un sat sêrbesc pe malul opus al Dunăreĭ, pentru a întâmpina pe studențiĭ sêrbĭ și a'ĭ aduce la noĭ. La orele 10 se auzeaŭ deja salve de tunurĭ, semn că vapoarele se întorceaŭ împreună cu oaspețiĭ noștri. La debarcare așteptaŭ un numĕr foarte mare toțĭ studențiĭ Universitarĭ, delegațiile din toate părțile, comisiunea cetățenilor din Severin, toate școlile de băețĭ și fete cu drapelele lor. Se observa maĭ ales un grup de copile micĭ, îmbrăcate țărănește și purtând în mână buchete de florĭ pentru a întâmpina pe oaspețĭ. Când acele două vapoare carĭ coprindeaŭ studențimea sêrbă se apropiară de țărm, urale nesfîrșite isbucniră de pe mal și apă. Era ceva măreț să priveștĭ cu cât entuziasm tinerimea îșĭ ura bună-venire.

Vapoarele se prinseră, se stabili comunicația și studențiĭ sêrbĭ începură a descinde de pe vapor. Fură primițĭ într'un pătrat format de studențiĭ Românĭ cu atâta entusiasm și bucurie în cât nu maĭ auzeaĭ nimic. Cel întâĭ care luă cuvîntul fu D-l Poenaru, inspector, care într'o mică alocuțiune pronunțată în limba franceză, ură bună venire studenților sêrbĭ. Rĕspunse la aceasta D. Andonovicĭ, profesor universitar din Belgrad, mulțumind pentru onoarea ce li se face și pe care se vor sili să o merite.

Luă cuvîntul apoĭ D. Romanescu, student din Iașĭ, care arătă importanța faptelor de azĭ căcĭ se stabilește o adevĕrată unire între cele doĕ națiunĭ. Studentul sêrb Cedomir Boskovicĭ. rĕspunse în sêrbește, asigurând tinerimea universitară Română de iubirea ce aŭ pentru ea și dorind din suflet stabilirea uneĭ înțelegerĭ depline între Sêrbĭ și Românĭ.

Apoĭ luă cuvîntul D. Iliescu, un inteligent student din Bucureștĭ, care dorește să vază unirea aceasta luând proporțiĭ cât de marĭ, ca astfel o adevĕrată înfrățire să se stabilească între popoare, căcĭ acesta ar trebui să fie idealul întregeĭ omenirĭ.

După aceasta cortegiul porni spre biserică avênd în cap cele doĕ drapele ale Universităților Sêrbe și Române. Se celebră un mic serviciŭ divin (indispensabil se vede în asemenea ocaziunĭ) și apoĭ cortegiul se îndreptă spre școala sêrbo-slavă pentru a procede la încartierare.

La ceasurile 1 p. m. se servi un dejun la hotel Irga pentru toțĭ studențiĭ. Dejunul a fost perfect. S'a ridicat o mulțime de toasturĭ. Mĭ-e imposibil să le enumĕr pe toate, dar o voiŭ face pentru câte-va. Cel întîĭ care vorbi fu D. Mendonide, student bucureștean, care pronunță *într'o sêrbească clară* următoarea cuvîntare; „Confederațiunea balcanică a strălucit ca o măreață concepțiune în cugetările ilustruluĭ democrat român C. A. Rosetti și ale bătrînul Z. Sardeli. Ea conține fondul uneia din cele maĭ profunde dogme morale, concretizată de graiul luĭ Hristos în cuvintele: „Iubiți-vĕ uniĭ pe alțiĭ.“ Ideia aceasta pĕtrunse la toate popoarele balcanice, dar maĭ ales în Athena, unde cunoscutul Filimon o împrăștia cu tot focul entusiasmuluĭ, isbutind să formeze câte-va comitete pentru propagarea eĭ.

Astăzĭ această idee ne unește aci deja într'o familie de studențĭ, mâine sperăm că ea ne va constitui într'o mare familie balcanică!

Beaŭ pentru împlinirea acestuĭ ideal strigând: trăiască ideia confederațiuneĭ balcanice.“

Maĭ toastară apoĭ D. Mehedintz, Sminiavitsch, Romanescu, Armășescu, A. Racoviță, Miron Sigalea Racovicĭ toțĭ rostindu-se pentru confederația balcanică și consolidarea puterilor micĭ în contra rapacitățeĭ și lăcomieĭ celor marĭ.

După dejun, în fața hoteluluĭ Jiga se întinse o horă colea mare și frumoasă, care fu urmată de *sêrba* și alte jocurĭ naționale sêrbe și române. Danțul dură ast-fel până la orele 5 p. m. când o parte de studențĭ se duseră în grădina cea renumită din Turnu-Severin; alțiĭ se plimbară în luntre pe Dunăre, trecênd pe țĕrmul sêrbesc și fraternizând cu țăraniĭ de acolo; alțiĭ iar vizitară diferite localitățĭ din jurul Severinuluĭ.

O animație și o veselie în tot orașul. Pe de o parte sĕrbătorile Paștelor face pe lume să se plimbe și să se veselească, pe de altă parte prezența studenților face din Severin un oraș plin de viață. Apoĭ o vreme din cele maĭ frumoase. Nu puțin a contribuit la reușita serbărilor și sacrificiile făcute de Severinenĭ, maĭ cu seamă comitetul de acțiune al cetățenilor a desfășurat o activitate ne maĭ pomenită. Și cred că sunt interpretul tuturor spunênd că D-niĭ Stăncescu, Cutcudache, dr. Clincianu, Poienaru, etc. etc. aŭ făcut peste puterile lor căutând să mulțumească cu desĕvêrșire toată lumea. Maĭ cu seamă D. dr. Clinceanu a fost obiectul unor adevĕrate ovațiĭ din partea studenților. E un om din ceĭ maĭ simpaticĭ și împreună cu prieteniĭ sĕĭ inginerul Antifiloiu și directorul gimnaziuluĭ aŭ pus tot la dispoziția studenților.

Tot prin activitatea comitetuluĭ de recepțiune se organiză un concert de muzică și declamațiune pentru seară. La orele 8 în sala *Apolo* începu concertul prin un imn cântat de corul studenților sêrbĭ. Se recitară maĭ multe poeziĭ în românește și sêrbește. Se cânta din gură. Acompaniamentul s'a făcut de D. Vardala, student din Bucureștĭ, care a excelat. D. Liciu, student, recită câte-va bucățĭ foarte frumoase.

Concertul se sfîrși la orele 11 p. m. în mijlocul aplauselor entusiaste a întregeĭ sălĭ, care era compusă din tot ce are Severinul maĭ ales și din studențime.

După concert se organiză un Monom după sistemul studenților din străinătate cu facle și muzică. Era nostim lucru să vezĭ un șirag lung, lung de studențĭ înșirațĭ unul după altul cântând și chiuind. Monomul a fost condus de D-niĭ I. Micu, Mendonidi, Cruceanu Mihaĭ și Pantazi în modul cel maĭ admirabil.

După monom o nouă serie de jocurĭ în vasta piață a Primărieĭ. Piața a fost iluminată cu electricitate. Danțul continuă până la ora 1 din noapte, când lumea se retrase par'că cu regretul în suflet că nu se maĭ poate prelungi această veselie juvenilă. Sunt deja obosit de atâta scris și cine știe câte am maĭ uitat să spun.

Mâine e deschiderea congresuluĭ și banchetul în urmă. Vĕ voiŭ ține în curent de tot ce se va face și de rezoluțiunile ce se vor lua.

E. N.

Severin

INFORMAȚIUNI

D. Alex. V. Beldimanŭ, directorul nostru politic, s'a întors Duminecă dimineață în Capitală și a reînceput de azĭ colaborarea sa la *Adevĕrul.*

—✠—

Vestim cu bucurie pe cititoriĭ noștri că din eroare s'a anunțat în ziarul nostru încetarea din viață a *coloneluluĭ* Brăescu din Iașĭ.

Veteranul nostru amic trăește și-ĭ dorim încă mulțĭ anĭ de viață în sănătate și voioșie.

A murit un Brăescu în Iașĭ, dar acela era *Mihail* Brăescu, și nu era colonel, pe când amicul nostru colonelul, se numește *Constantin.*

Incă o dată, ne bucurăm din suflet că informatorul nostru a greșit și trimitem coloneluluĭ Constantin Brăescu salutările și urările noastre de bine.

—✠—

Din inițiativa Doamnelor Tîrgoviștene și cu bine-voitorul concurs al artiștilor: D-na Roth-Crețescu, D-ra Ciupagea și D-niĭ Grigoriu, Toneanu, Simionescu, etc., de la Teatrul Național, se va da în Tîrgoviște două concerte urmate de serbărĭ populare pentru sporirea fonduluĭ ligeĭ culturale a Românilor.

Fapta vorbește de sine și nu ne rĕmâne de cât a ura deplină reușită întreprindereĭ, fiind sigurĭ că publicul se va grăbi a respunde așteptărilor laudabileĭ inițiative.

Programa serbărilor și a concertelor ce vor avea loc în zile de 20 și 21 Maĭ viitor, se va face cunoscută la timp.

—✠—

„Monitorul Oficial“ *de Duminecă 21 Aprilie publică decretul prin care Corpurile Legiuitoare sunt convocate în sesiune extraordinară pe ziua de 29 curent.*

—✠—

Nicăerĭ nu domnește o nepăsare maĭ mare ca la căile noastre ferate.

Toată lumea știe, de asemenea și Direcția, că în Vinerea și în Sâmbăta Paștilor foarte multă lume pleacă din Bucureștĭ.

Direcțieĭ căilor ferate puțin îĭ pasă de acest lucru și înghemuește lumea în câte-va vagoane fără a ține socoteală că publicul plătește.

Așa la trenul accelerat de Sâmbătă, lumea ședea pe cufere și geamantane pe peroanele vagoanelor,

Oare D. Duca, marele director. când călătorește stă înghemuit, saŭ îșĭ are un cupeŭ rezervat, și pe care nicĭ nu 'l plătește ca ceĭlalțĭ muritorĭ.

—✠—

La deschiderea Camereĭ, președinte de vêrstă va fi proclamat D-nul Mihail Kogălniceanu.

—✠—

Din Paris ni se scrie că la 17 Aprilie s'a deschis salonul artistic de la Champs-Elysées din Paris, ceremonie care face epocă în lumea de acolo.

Aflăm cu bucurie că, între obiectele de artă primite la această expozițiune anuală, se află și un bust (Mr S., buste platre) operă a tênĕruluĭ artist sculptor român, D. D. Mirea, bust care atrage atențiunea prin execuțiunea sa. D-l D. Mirea este fratele cunoscutuluĭ nostru pictor, și'l felicităm pentru locul de onoare în artă ce a obținut.

In expozițiunea de architectură se poate apoĭ vedea planul construcțiuneĭ palatuluĭ Senatuluĭ din Bucureștĭ, (care a figurat la concursul internațional de aicĭ), lucrare datorită inteligentuluĭ student arch. Toma Dobrescu.

Infine din pictură, face parte un tabloŭ *„La Dambovitza“*, datorit peneĭ D-luĭ Bellet P., născut la Galațĭ. D-sa are o mențiune onorabilă de anul trecut.

Ne bucurăm de partea pe care o ia astfel România la o expoziție artistică atât de însemnată.

—✠—

De la înființarea legeĭ pentru încurajarea industrieĭ naționale și până acum guvernul a acordat avantajele acesteĭ legĭ la 84 de fabricĭ.

—✠—

In ziua de Paștĭ s'a reprezentat la teatrul Opereĭ din Viena: *Meșterul Manole*, tragedie în 4 acte de Carmen Sylva. Corespondentul nostru din acel oraș ne va trimite o recensie amănunțită asupra acesteĭ reprezentațiunĭ.

—✠—

Astăzĭ se va judeca la Iașĭ afacerea de la creditul funciar urban din acel oraș.

Se știe că această afacere a fost de atâtea orĭ amânată.

—✠—

Citim în Nr. de la 20 Aprilie al ziaruluĭ *România*, că din *Galațĭ i se comunică că ierĭ pe seară a căzut asupra orașuluĭ o ploaie torențială însoțită de tunete și fulgere.*

—✠—

Distinsul nostru tenor Grigore Gabrielescu a primit autorizatia de a purta insemnele de „Cavaler al ordinuluĭ *Christ*“ din Portugalia.

—✠—

Din Iașĭ primim o importantă broșură militară în care tratează despre: *Oficeriĭ combatanțĭ și asimilațĭ saŭ privilegiul în armată, de X.*

—✠—

La 21 Aprilie, a apărut ziarul *„Apărătorul sănătățeĭ“*, sub direcțiunea D. Dr. N. Manolescu și cu concursul maĭ multor medicĭ distinșĭ.

Ziarul este ilustrat și se va ocupa de cestiunĭ de medicină și igienă populară

Va apărea de 2 orĭ pe lună și costă 12 leĭ pe an.

—✠—

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

(114)

CHARLES MEROUVEL

MORȚI ȘI VII

XXII

Doĕ Sosiĭ

Cezarina o admira dar nicĭ nu'șĭ lua gîndul de la cealaltă, de la plăpînda lucrătoare care șifona stofe, la doĭ pașĭ d'acolo, îngenuchĭ dinaintea manechinelor.

Patroana vorbea cu cliente.

Indată ce se auzi că dănțuitoarea de la Eden era în saloane, s'apropie și ea, curioasă ca toate ficele Evi, ca să s'amestece în vorbă.

Roselli i se părea cu atât maĭ interesantă fiindcă o prietină îĭ spusese că, de câtăva vreme, dănțuitoarea era amanta conteluĭ de Vaunoise.

Și contele de Vaunoise era foarte cunoscut la Laura.

Plătise multe note, nu pentru contesa care și le plătea singură, ci pentru femeĭ de diferite categoriĭ.

Laura era atuncĭ o blondă naltă cu pĕrul vopsit, cu dințiĭ reparațĭ, cu obrazul spoit dar totdauna prezentabilă.

Când vĕzu pe Roselli făcu un pas înapoĭ.

Ca și Cezarineĭ, i se păru și eĭ că vede pe lucrătoarea Jeana deghizată.

Dupe câteva banalitățĭ se îndreptă spre ateliere și strigă:

— Domnișoară Baudru!

Jeana alergă.

Când ajunse lângă cele doĕ streine, Laura zise:

— Domnișoară Cezarină, hainele doamneĭ să fie încercate pe d-șoara Baudru. Aŭ exact aceiașĭ talie și, de mirare, aproape acelaș obraz.

Fetele se uitară una la alta și țipară de mirare.

O oglindă nu le ar fi rĕsfrîns maĭ bine chipul.

Ceva instinctiv le înpinse una spre alta.

Fiecare făcu un pas înainte și se opri.

— Vezĭ, Cezarino, ce semuitură uimitoare! zise Laura.

— Eștĭ Franceză, domnișoară? întrebă Roselli care se liniști maĭ iute.

— Da, domnișoară.

— Cum te chiamă?

— Jeana.... Jeana Baudru.

— Curios.... și pe mine mĕ chiamă Jeana... Giovanna..... Solari, ca și pe sora mea Renza. Roselli e un nume de teatru.

Pe Jeana Baudru o izbi o coincidență noă.

Dănțuitoarea se numea Giovana... Avea glasul eĭ, trăsurile eĭ. numele eĭ!

— Eștĭ născută în Italia? zise ea cu sfială?

— Da aproape de Monza.... Tata era hangiŭ. A murit; și a murit și mama și am părăsit țara foarte tinere.... D'atuncĭ în coace istoria noastră nu este frumoasă...

Jeana Baudru se gîndi că nicĭ a sa nu era maĭ strălucită, însă nu spuse nimic.

— Nu m'aĭ vĕzut niciodată? întrebă Roselli.

— Nicĭ odată.

— Va să zică nu te ducĭ la teatru?

— Nu.

— Pentru ce?

— Nu am atâtea parale.

— Nu e cu putință să semănăm amândoĕ așa de mult și să nu ne maĭ vedem, zise dănțuitoarea. Imĭ daĭ voe să 'țĭ trimit bilete?

— Bucuros.

— In ce loc șezĭ?

Jeana zîmbi.

Zise:

— Dacă nu am avut plăcerea să te vĕd, am auzit foarte des numele d-tale. Din fereastra camereĭ mele vĕd ferestrele apartamentuluĭ d-tale.

— Va să zică staĭ?...

— Aproape de d-ta.

— In strada Sf. Augustin?

— Tocmaĭ.

— Bine! O să fie foarte ușor. La revedere!

Jeana voia să se depărteze.

Dănțuitoarea 'ĭ zise mângâios:

— Vreĭ să 'mĭ daĭ mâna?

Lucrătoarea se uită la dînsa cu niște ochĭ așa de dulcĭ în cât Italianca îĭ aruncă brațele dupe gât și sărută pe Jeana pe frunte.

— Doĕ surorĭ carĭ se sărută! zise ea voios.

Și vorbind Renzi:

— Nu eștĭ geloasă?

Acrobata dete din cap și zise în italienește:

— E destulă apă în gârlă pentru doĕ pahare. Dacă 'mĭ rĕmâne și mie ca să beaŭ, mĕ mulțumesc.

Plecară.

In trăsură zise soreĭ sale:

— Este prea frumoasă, fiindcă'țĭ seamănă! dar e tot așa de bună ca și tine?

— Da, rĕspunse Giovana, afară numaĭ dacă n'o minți obrazul eĭ.

Nu minția obrazul Jeaneĭ.

Jeana avea o inimă de aur, drăgăstoasă și generoasă ca și a mamiĭ sale.

Atelierul se închise de vreme în ziua aceea.

Jeana se sui în tranway și se duse în strada Revolteĭ.

De opt zile nu vĕzuse pe bĕtrîna Mariana și pe sora sa Tereza.

Baudru se întristase foarte mult din pricina plecări eĭ.

Decând nu maĭ venea ea acasă, luĭ îĭ lipsea ceva. Bea maĭ puțin și muncea maĭ mult. Și Tereza suferea și nu maĭ ieșa. Jeana voise să 'ĭ dea baniĭ sĕĭ și s'o trimită în Miazăzi, însă Tereza nu primea.

Muma îngrija pe bolnava sa, și pe bărbat.

Familia nu era veselă, însă casa era îndestulată.

Maĭ întîĭ, maĭ era restul din cele cincĭ sute de francĭ aĭ luĭ Davidson și Jeana era aproape bogată!

Tot ce avea ea nu era și al lor?

La 10 ore porni spre Paris.

Baudru o însoți până la barieră.

Când se 'ntoarse el acasă, posomorît, și nemulțumit, nevasta sa îĭ zise:

— Ingerul nostru bun a plecat.

Mariana nu se înșela.

XXII

Pe urme

Hanul luĭ Luco și al Simonetti tot trăește.

Este o clădire lungă, învelită cu țigle roșiĭ și zidită în marginea unuĭ cătun ale căruĭ case sînt risipite în dreapta și în stânga vechiuluĭ drum de la Monza la Bergam.

O madonă cu obrazul rumen și cu mantaua albastră stă înfundată într'o firidă d'asupra porțiĭ.

Dacă madona asta ar vedea din când ce se petrece în casă, și-ar acoperi fața.

(Va urma)

La Teatrul Național, pentru 26 Aprilie, se anunță beneficiul simpaticului artist Hagiescu. Se va juca: *Manevrele de Toamnă.*

—⁂—

Anunțăm cu plăcere că Duminică, 28 curent, se va celebra în biserica Mitropoliei, căsătoria D-luĭ Alexandru Pădeanu cu D-șoara Paulina Teohari.

Felicitările noastre viitorilor soțĭ.

ARMAND SILVESTRE

VERONICA

Minunată fată era Veronica. Nu era frumoasă însă avea niște nurĭ d'o obrăznicie rară! Par'că te înviorai când îĭ vedeaĭ rotunjimile grămădite pe dînsa; la Veronica totul îțĭ spunea numaĭ viața triumfătoare și sănătate. Pĕrul nu'ĭ era prea subțire însă era negru scăpărător; ochiĭ îĭ eraŭ micuțĭ însă catifeaua lor închisă te atrăgea; gura'ĭ cam măricică era roșie ca o cireașă și garnisită cu niște dințĭ mititeĭ drăguțĭ; nasul i se recomanda maĭ mult prin fisionomia de cât prin desenul luĭ, un nas cam plin de dracĭ, dar spiritual cu nările neastîmpĕrate. Pielea Veronichi semĕna cu o grădină în aprilie când floarea roșcată a piersicilor se deschide d'a lungul zidurilor încă umede, ceva nespus de fraged și zîmbitor de speranță. Subt rochia eĭ, care nu era tot d'auna bine închisă, ghiceaĭ niște umerĭ flexibilĭ și un piept ca piatra, lucru care este un foarte real merit și exclusiv al femeilor de doĕzecĭ de anĭ, niște șoldurĭ carĭ legănaŭ un pântece cam desvoltat și bine echilibrat la spate. Cu un cuvînt puțin ideal dar multă realitate confortabilă în ființa asta veselă, amanta pe care o poțĭ dori jumĕtate de ceas. Virtuoasă era Veronica? Deh! era cum veĭ voi să ieĭ virtutea. Nu trebue să cerĭ prea mult de la o fată crescută la țară și care, din copilărie, a vĕzut cum se drăgostesc dobitoacele pe câmp saŭ pe drum, care s'a trîntit duminica cu flăcăiĭ și care a ascultat vorbele amăgitorilor pe subt sălciĭ, pe malul gârli unde tremură raze de lună. Nicĭ corpul nicĭ mintea nu 'ĭ eraŭ tocmaĭ — tocmaĭ curate, dar nu era nicĭ nevinovată nicĭ fecioară. Nu avea nicĭ temperament nicĭ ambiție și nu ținea la curtezanĭ. Singurul eĭ păcat pe care 'l scuza negreșit originea eĭ era un gust foarte pronunțat pentru vinul bun. Ah! îțĭ plăcea s'o vezĭ cum bea și voluptatea pe care o simțea ea când sugea din sângele Domnuluĭ îĭ da pentru un minut niște grațiĭ de bacchantă. Să nu credețĭ însă că se înbăta. Cum era să se îmbete când stăpâniĭ eĭ eraŭ niște calicĭ? Insă când putea să'șĭ umpl păhărelul să mĕ credețĭ că bea cu drag și trebuia numaĭ s'o vedețĭ cum plescăia din limbă. Și cum îĭ străluceaŭ ochiĭ! par'că eraŭ niște scînteĭ dintr'o pușcă descărcată!

II

Tocmaĭ de doĭ anĭ sluja ea la Domnul și Doamna Passedoit, la Vaucerfeuille, nu departe de Paris, într'o casă de țară unde burtă-verziĭ ăștia trăiaŭ iarna și vara. Și asta nu'ĭ lucru prost. Fiindcă peizagiile sunt tot așa de frumoase subt neaua și ploaia diamantată a poleiurilor ca și subt rourarea soareluĭ. Să credețĭ însă că stăpâniĭ Veronichi nu trăiaŭ la țară fiindcă admiraŭ natura, ci fiindcă eraŭ niște rentierĭ cuminte. D. Passedoit câștigase, în comerț, o avere bunicică pe care ținea să nu o pape, și D-na Passedoit avea pentru plăcerile lumi un dispreț inteligent la cineva care nu le-a gustat nicĭ odată. In castelul lor viața era simplă dar nu era de lepădat. Se ocupaŭ cu grădinăritul și cu citirea romanelor carĭ se publică în foiletoane. La șase ceasurĭ Domnul se ducea să joace partida obișnuită de domino în patru, cu ceĭ maĭ notabilĭ treĭ consilierĭ municipalĭ din partea loculuĭ, Domniĭ Pètegas, Lanusse și Mouillaubin, și petrecea minunat cu oameniĭ aceștia veselĭ. Luĭ Pètegas nu'ĭ plăcea să piardă. Lanusse se înfuria grozav și făcea gură mare; Mouillaubin făcea greșelĭ grozave. Insă toțĭ rîdeaŭ. In timpul orgii acesteia D-na Passedoit, acasă, gătea mîncarea de iepure. Făcea iepure *sauté*. Fiindcă iepuriĭ de casă din Vaucerfeuille sunt vestițĭ, și carnea lor trandafirie, cu mirosul de varză este mîncarea de cinste din partea loculuĭ.

Dar numaĭ atâta făcea D. Passedoit? Nu! copii meĭ. Ațĭ face rĕŭ să credețĭ că moravurile acestuĭ orthopedist vechiŭ eraŭ curate. D. Passedoit punea coarne scumpeĭ sale jumĕtățĭ din când în când. Și pentru aceea se ducea în Paris ca să reguleze niște afacerĭ cu cel care'ĭ luase prăvălia și în Paris se ducea pe la persoane cam cu nume rĕŭ. Păcătoșie? nu'ĭ așa? Vezĭ bine că e așa. Insă D. Passedoit nu se gândea numaĭ la plăcerile acestea repezĭ și fără mare primejdie pentru pacea căminuluĭ sĕŭ. D. Passedoit se gîndea să'șĭ facă prietină bună pe Veronica. O concubină subt coperișul casnic! Asta'ĭ maĭ greŭ! Și nevasta luĭ îl zulipsea groaznic!... Noroc că cunoașteți, ca și mine, firea Veronichi. Veronica era nesimțitoare pentru micile darurĭ pe care i le făgăduia stăpânul eĭ și afară de asta i se părea o prea urît, ceeace era destul ca să nu se culce cu dînsul. Așa că bietul om își pierdea vremea de geaba.

III

Veronica ținea mult la casa stăpînilor sĕĭ. Fiindcă aveaŭ mare încredere în tr'însa și fiindcă din când în când îĭ încredințaŭ cheile pivnițeĭ, lucru care'ĭ plăcea Veronichi. Și ea da iureș când prin sticlele din rîndul ĕsta când prin sticlele din rîndul celălalt, și iureșul era dat cu dibăcie. D. Passedoit nu avea vinurĭ tocmaĭ din cele maĭ vestite însă tot avea câte-va proviziĭ vinicole și se credea un amator serios. Avea niște vin de Bordeaux minunat. Și prin mijlocirea prietinuluĭ sĕŭ de domino, d. Pètegas, îșĭ procurase și un buriŭ plin cu un licuid foarte prețios și autentic, și care fu imediat instalat în locul de cinste, în bolta cea maĭ bine aerisită. Fiindcă în casă era mare vîlvă din pricina vinuluĭ ĕstuia, Veronica avu o curiozitate foarte firească. Făcu o găurice, potrivi un cep mic în buriŭ, și trase puțin nectar de acesta ca sa'l guste maĭ 'nainte de a se învechi — fiindcă d-nul Passedoit hotărîse că tocmaĭ peste doĭ anĭ să bea din el. Vinișorul acesta plăcu mult Veronichi și de aceea și ea orĭcând intra în pivniță scotea cepul și sugea! Și'ĭ mergea bine fetiĭ! Cu cât bea din vinul acesta cu atâta prindea maĭ multă poftă pentru lucru și se înveselea maĭ tare. Nu se supĕra nicĭ când o certa stăpîna sa nicĭ când îĭ da peste nas d. Passedoit care era supĕrat pe ea fiindcă i se înpotrivea. Fiindcă dobitocul s'amoreza tot maĭ tare de Veronica și bĭata fată era silită să umbl fel și chip ca să nu se găseasc nicĭodată singură prin vreun colț numaĭ cu el.

Intr'o zi, consilierul Lanusse nu putu veni la cafenea și partida nu maĭ fu jucată. D. Passedoit, precăjit, se'ntoarse acasă și, ca să'șĭ omoare vremea, știțĭ, cum se zice, se hotărî să dea o raită prin pivniță. Făcu tocmaĭ cum zisese și fu foarte mulțumit de tot ce vĕzu, până în clipa când ajunse în fața buriuluĭ cu pricina care peste șase lunĭ trebuĭa să fie golit, adică, dacă va fi vremea priincioasă, să tragă vinul în sticle. D. Passedoit, ca toțĭ proprietariĭ, dete cu ciocanul o dată în butoiŭ ca să se asigure că e plin. Insă se strîmbă numaĭ decât. Butoiul suna a sec. D. Passedoit maĭ încercă și însfîrșit se încredință că maĭ bine de jumĕtate era gol. Va să zică vinul fugise din butoiŭ! Cum? D. Passedoit se lungi pe pămînt și căută cu lumînarea pe subt butoiŭ, înjurând ca un surugiŭ. Insă nicĭ doaga nu era udă, nicĭ gaură în doagă nu era, nicĭ nisipul nu era jilav. Insfîrșit se sui zăpăcit în casă și spuse întêmplarea nevestĭ-si până să nu aducă încă Veronica cĭorba pe masă. Nevasta se miră mult și ea, ba se supără, și nicĭ luĭ nicĭ eĭ nu le plăcu ciorba în ziua aceea!

IV

Nicĭ o dată n'a fost vre-un iepure din Vaucerfeuille maĭ fără gust. Par'că nu era ceapa destul de fiartă. In supărarea luĭ, D. Passedoit uitase să scoață vin din pivniță și trimise pe Veronica să aducă, find-că nu o bănuia că ea îl bea! Pe urmă, necăjit, neputênd să mănânce, ne maĭ putênd sta loculuĭ, se sculâ repede și zise nevesti-si:

— Nu se poate să nu aibă butoiul o gaură pe unde picură vinul! Mĕ duc s'o caut.

Și aprinse lumînarea și se coborî în pivniță, pe când D-na Passedoit se silea să mănânce în silă și ofta greŭ.

Veronica nu bănuia nimic; nu auzi pașiĭ stăpânuluĭ pe scara pivnițeĭ, așa că el o prinse tocmaĭ când punea cepul în butoiŭ după ce 'șĭ umplusese un pahar cu vin purpuriŭ. D-luĭ Passedoit îĭ veni să cază pe spate. Insă furia luĭ legitimă făcu îndată loc unuĭ sentiment maĭ dulce, dar și maĭ poruncitor. Nu era el amorezat de Veronica? Nu era ea în puterea luĭ cum nu va maĭ fi poate încă o dată?

— Ah! hoațo! te-am prins! zise el tremurându'ĭ glasul.

Biata Veronica, roșie ca un mac, mormăi vorbe fără șir.

— Știĭ tu cum aĭ să plăteștĭ asta, hoțoaico! zise el apropiindu-se de dênsa cu buzele întinse ca să o sărute pe obraz și cu mâinile întinse ca s'o ia de mijloc.

Veronica pricepu și se revoltâ o clipă:

— O, coconașule, nu cred că aĭ vrea să abuzezĭ....

— Aĭ să vezĭ tu cum o să mĕ sfiesc eŭ.

Și o apucâ zdravăn în brațe și o împinse spre o scară pusă d'alungul ziduluĭ. Ea se ruga încet, însă el nu o asculta și 'ĭ zicea numaĭ:

— Lasă-te saŭ te spun nevesti!

V'am spus că Veronica nu era sfântă. Ba era chiar femee filosoafă care știa că un moment de restriște trece foarte iute. Considerațiile acestea mĕ scutesc ca să maĭ stăruesc să vĕ spun amănuntele uneĭ lupte al căruĭ sfârșit îl ghicițĭ. Dar, și să vrețĭ voĭ, fețiĭ meĭ, să vĕ spun amĕnuntele, tot nu vi le spun! Aflițĭ numaĭ că lupta a fost cu cinste și de o parte și de alta find-că ținu atâta vreme în cât D-na Passedoit îșĭ pierdu răb[d]area tot așteptând și strigâ din capĕtul scări soțuluĭ sĕŭ:

— Heĭ! aĭ găsit'o?

— Da! rĕspunse el într'o doar.

— Astup'o bine, cel puțin!

— Fiĭ liniștită!

Și D. Passedoit ieși din pivniță suflând ca un om căruia i s'a părut scara maĭ greŭ de suit de cât adiniore. Veronica venea în urma luĭ, cu ochiĭ în jos și cu o sticlă în mână.

— O să gustăm din el! zise voios D. Passedoit.

Și 'ĭ deteră și Veronichi un păhăruț și fata se crezu datoare să zică, cu o mirare prefăcută:

— Ah! ce bun este!

D. Passedoit îĭ aruncâ o privire de recunoștință pentru vorbele acestea.

I. S. Spartali.

Prostituția clandestină a minorilor

II

NECULAĬ COSMA

Publicul ieșan așteaptă cu nerăbdare rezultatul instrucțiuniĭ în afacerea luĭ Neculaĭ Cosma. Până acuma numĕrul victimelor se ridică la 8 și se crede că maĭ sunt încă. Copilele sunt de 10, 11, 12 și 13 anĭ. Parte dintr'însele sunt complect deflorate, parte însă aŭ scăpat de această nenorocire pentru că numitul librar căuta să se amuzeze cu dênsele într'un mod, nu maĭ puțin infam și pervers, dar pe care pentru respectul publiculuĭ și al moralitățiĭ nu-l putem exprima.

Neculaĭ Cosma e născut la 1854 la Beiuș în Crișiana. El e fiul unuĭ casap. După ce a făcut câte-va clase gimnaziale în Beiuș la vîrsta de 17 anĭ a părăsit casa, școala și pe părințĭ și s'a făcut nevĕzut. Ce a făcut de la această vîrstă și până la 25 de anĭ nu se știe. La 1876 apare în Galațĭ și e băiat în magazia luĭ Carol Zoner. Se zice că ar fi fost în neînțelegere cu poliția din Galațĭ de la 1881 fiind nevoit a părăsi acest oraș a venit în Iașĭ, unde intrând în magazinul de papetărie a D-luĭ Maugsch a stat până la 1885, când retrăgându-se de o parte a deschis în strada Lăpușneanu o mică librărie de muzică și instrumente muzicale.

In acest loc Cosma săvîrșește seria interminabilă de violărĭ și ațîțare la desfrînare a micelor copile. Doctoriĭ, carĭ aŭ examinat pe acest monstru fără nume, aŭ observat că el prezintă un craniŭ cu o depresiune postero-inferioară foarte caracteristică, în schimb desvoltarea părților parietale și frontale este anormală. In tot cazul chiar un necunoscĕtor uitându-se în fața luĭ observă ceva deosebit. Cosma a lăsat părinților micelor copile o jale adîncă și o rușine neștearsă pe care numaĭ justiția prin o severă condamnare va ști să le repare. El a îndrăsnit să ceară liberarea sa pe cauțiune. Credem că atât D. judecător de instrucțiune cât și onorabila Cameră de punere sub acuzare vor ști ca în interesul uneĭ bune instrucțiunĭ să menție pe acest Cosma, care este capabil a fugi din țară, precum a fugit și de la părințiĭ și locul naștereĭ sale. P.

Ultime Informațiĭ

Rugăm pe D-nu președinte al clubuluĭ radical să bine-voiască a ne respunde dacă D-nu Gheorghe Burghele, alesul colegiuluĭ al II-lea de Dorohoiŭ, maĭ figureaază între membriĭ aceluĭ club.

Facem această rugăminte D-luĭ președinte al clubuluĭ radical, căcĭ știm că D-nu Burghele s'a ales la Dorohoiŭ ca liberal-conservator guvernamental.

Nedomirirea noastră e împărtășită de multă lume.

—⁂—

In urma denunțăreĭ apărute în ziarul nostru în contra judecătoruluĭ de ocol Pontescu din Iașĭ, D. secretar general al ministeruluĭ de justiție, în numele ministruluĭ, a însărcinat pe D. prim-procuror al trib. Iașĭ ca să facă o anchetă în persoană.

—⁂—

Primăria capitaleĭ nu voește cu nicĭ un chip să se îngrijească de cetățenĭ.

Se știe că acum e epoca când turbează maĭ mult câiniĭ și cu toate astea nu ia nicĭ o mĕsură.

Ierĭ chiar un câine turbat a mușcat pe o femee anume Elena Eni, din strada Plantelor Nr. 30.

Numaĭ când vr'un câine ar mușca pe vr'un Domn consilier, atuncĭ poate că s'ar lua vr'o mĕsură.

Pentru binele locuitorilor urăm aceasta unuĭ Domn consilier.

—⁂—

Ministerul de interne a decis să cheltuiască suma de 80,000 de leĭ cu serbările de 10 Maĭ.

De asemenea primăria Capitaleĭ în cea d'întîĭ ședință va discuta și va vota o sumă cât va putea maĭ mare ca astfel să'șĭ arate slugărnicia către Palat.

D. V. A. Ureche va scrie o piesă de ocazie în care va cânta meritele Suveranilor noștriĭ carĭ în scrisoarea către Auerbach zicea că România e o țară de boĭ! Sĕrmanĭ oamenĭ! cât de înjosițĭ sunteți și câtă lipsă de demnitate avețĭ!

—⁂—

Zilele acestea va apare volumul al 2-lea din *Studiile critice* ale eminentuluĭ nostru scriitor Ioan Gherea (C. Dobrogeanu).

Succesul neobicinuit pe care l-aŭ avut cele două edițiĭ ale primuluĭ volum, este o garanție sigură că și al doilea va fi primit tot cu atâta grabă și entusiasm.

Volumul II apare în editura librărieĭ Socec.

—⁂—

Intâmplărĭ din Capitală

In timpul sĕrbătorilor poliția a avut mult de lucru.

Așa aŭ fost prinșĭ doĭ țiganĭ lucrătorĭ la o bina din strada Ermituluĭ; aceștĭ țiganĭ aŭ spart o casă din strada sf. Spiridon furând maĭ multe lucrurĭ.

⁂

Sterie Ionescu, din șoseaua Mihaĭ Bravu Nr. 43, a bĕut o soluțiune de silitră, voind a se sinucide. Cazul însă nu e grav și Sterie va scăpa de moarte.

⁂

Un copil de vr'o 14 anĭ al luĭ Ilie Dobre, a bĕut o soluțiune de fosfor spre a se sinucide. El a fost transportat la spital.

⁂

O copilă ca de 2 anĭ anume Lina, fiica femeeĭ Paraschiva, murind, muma care era însărcinată a căzut jos și a rĕmas moartă.

⁂

D-na Roza Sfartz, din calea Șerban-Vodă Nr. 21 sculându-se de la masă, a căzut și a rĕmas moartă.

⁂

Pe la orele 3 și jum. noaptea a isbucnit un foc la casele D-luĭ Petre Moraru din fundătura Bâicu. Casa a ars cu desăvârșire.

⁂

In lacul de la fabrica de cărămidă de la Herĕstrăŭ a coloneluluĭ Gherghel, s'a găsit cadavrul copiluluĭ Gheorghe, în vêrstă de 3 anĭ, fiul femeeĭ Verona Cocoș.

⁂

Un nenorocit anume Andraș Pandrof, servitor la D-nul Blumenfeld, a cercat să se sinucidă trăgêndu'șĭ un foc de revolver în frunte.

⁂

Ierĭ pe la ora 1¾ noaptea, David Curcă, bucătar la D-l Otto Suțu, din calea Plevneĭ Nr. 12, în etate ca de 32 de anĭ, deșteptându-se din somn, a început a striga și a încetat subit din viață.

⁂

Ierĭ seară un adevĕrat resboiŭ s'a petrecut în tramwaiŭ pe piața Teatruluĭ. Doĭ israelițĭ s'aŭ luat la ceartă și apoĭ aŭ început a'șĭ căra cu bastoanele și cu pumniĭ. Prietiniĭ lor intervenind în ceartă s'aŭ apucat și eĭ la păruială, lumea s'a strîns și a trebuit intervenirea poliției.

Ceata întreagă a fost dusă la secție unde s'a dresat proces-verbal.

ULTIME TELEGRAME

BERLIN, 24 Aprilie. — Starea sănătățeĭ Principeseĭ de Bismarck este foarte gravă.

Ziarele constată că în versiunea telegrafică a recentuluĭ discurs rostit de Impĕratul la Dusseldorf, lipsea această versiune: „Sunt singur stăpân în țară.“

BRUXEL, 24 Aprilie. —Delegațiĭ uniuneĭ lucrătorilor, în înțelegere cu consiliul general al partiduluĭ muncitor, aŭ hotărît să sprijinească greva și de a o întinde în toate districtele din Belgia, unde sunt mine de cărbunĭ de pămêut.

PARIS, 24 Aprilie. — Situațiunea este foarte încordată la Fourmies. Lucrătoriĭ cer o sporire de 10 la sută asupra salariilor.

E temere de noĭ turburărĭ.

Jalnicĭ Maria Burdeanu, Cleopatra Iliescu, Vasilina Economu, Aneta Orĕscu, fiice; Nae Burdeanu, Nae Iliescu, Alecu Orĕscu ginerĭ, nepoțĭ și nepoate aŭ durerea a vĕ anunța pierderea prea iubiteĭ lor mamă, soacră și mătușe.

ZINCA TEODOR ECONOMU

în etate de 76 de anĭ

încetată din viață Marțĭ 23 Aprilie la orele 10 dimineața, și vĕ roagă să binevoițĭ a asista la ceremonia funebră, care va avea loc Joĭ 25 ale curenteĭ, la orele 2 p. m., strada Viitorul Nr. 20, de unde cortegiul va porni la cimitirul Șerban-Vodă (Belu).

Rugați-vĕ pentru ea.

Jalnicul Simion Modreanu soț, Nicolae Frunzescu tată, Preda și Ana Modreanu socru și soacră, Elena Cimbru, Dimitrie și Rozina Ioachim, Stefan și Luța Anastasiu unchiŭ și mătușe, verĭ și verișoare, aŭ durerea a anunța perderea ce a suferit în persoana prea iubiteĭ lor soție, fiică, noră, nepoată și vară

ELENA S. MODREANU

(născută Frunzescu, în etate de 22 anĭ

care a încetat din viață în ziua de 22 Aprilie și a fost îmormêntată în Duminica Paștilor, la 21 ale corenteĭ, la cimitirul Nr. 1 din Buzĕŭ și roagă pe prietinĭ și cunoscuțĭ a se ruga pentru ea.

Bucuresci. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.